

Dosarul nr. 2rc-54/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (I.Barbacaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Buhnaci, L.Pruteanu)

Î N C H E I E R E

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Compania Internațională de Asigurări
„ASITO” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Banca
Comercială „Moldova- Agroindbank” Societate pe Acțiuni împotriva Companiei
Internaționale de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu
Societatea cu Răspundere Limitată „Gvido Stil” cu privire la încasarea
despăgubirilor de asigurare,

și cererea de chemare în judecată depusă de Compania Internațională de
Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni împotriva Băncii Comerciale „Moldova-
Agroindbank” Societate pe Acțiuni, Societății cu Răspundere Limitată „Gvido
Stil”, Mykhaylo Goncharuk cu privire la declararea nulității actului juridic,

împotriva încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de către Compania
Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei din
16 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău

constată:

La 03 februarie 2016 Banca Comercială „Moldova- Agroindbank” Societate
pe Acțiuni (în continuare BC „Moldova-Agroindbank” SA) a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO”
Societate pe Acțiuni (în continuare CIA „ASITO” SA), intervenient accesoriu
Societatea cu Răspundere Limitată „Gvido Stil” (în continuare SRL „Gvido Stil”),
prin care a solicitat încasarea despăgubirii de asigurare.

CIA „ASITO” SA în data de 31 mai 2016 a depus cerere de chemare în
judecată împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA, SRL „Gvido Stil” cu privire
la declararea nulității contractului de asigurare facultativă nr. 43/1659 din 20
martie 2015.

Prin încheierea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău
s-a conexas cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de

CIA „ASITO” SA împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA, SRL „Gvido Stil” cu privire la declararea nulității contractului de asigurare facultativă nr. 43/1659 din 20 martie 2015 cu cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de BC „Moldova-Agroindbank” SA împotriva CIA „ASITO” SA, intervenient accesoriu SRL „Gvido Stil” cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare.

Prin încheierea din 21 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a respins cererea cu privire la scutirea de la plata taxei de stat pentru depunerea cererii de chemare în judecată concretizată a CIA „ASITO” SA împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA, SRL „Gvido Stil”, Mykhaylo Goncharuk cu privire la declararea nulității contractului de credit nr. S1500051/437 din 20 martie 2015 încheiat între BC „Moldova-Agroindbank” SA și SRL „Gvido Stil”, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată concretizată, acordându-i-se CIA „ASITO” SA un termen de 6 zile din momentul primirii copiei încheierii, pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat suplimentară. Totodată, i s-a comunicat că încheierea nu se supune recursului separat, decât odată cu eventuala încheiere de restituire a cererii.

La 26 decembrie 2016 CIA „ASITO” SA a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 21 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

Prin încheierea din 28 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a restituit cererea de chemare în judecată concretizată depusă de către CIA „ASITO” SA împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA, SRL „Gvido Stil”, Mykhaylo Goncharuk cu privire la declararea nulității contractului de credit nr. S1500051/437 din 20 martie 2015, încheiat între BC „Moldova-Agroindbank” SA și SRL „Gvido Stil”, pe motivul neîndeplinirii cerințelor enunțate în încheierea din data de 21 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

Împotriva încheierii din data de 28 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, la data de 30 decembrie 2016 a declarat recurs CIA „ASITO” SA, prin care a solicitat casarea încheierii ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 16 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins recursul declarat de către CIA „ASITO” SA și s-a menținut încheierea din 28 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

La 29 martie 2017 CIA „ASITO” SA a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 16 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de recurs și a încheierii din 28 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, ca fiind neîntemeiate.

Prin încheierea din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de către CIA „ASITO” SA.

La 09 octombrie 2018 CIA „ASITO” SA a declarat recurs împotriva încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a emis încheierea nominalizată cu încălcarea normelor de drept material și procedural, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Recurenta a solicitat repunerea în termenul de declarare a cererii de recurs, ca fiind omis din motive întemeiate, casarea încheierii recurate, ca neîntemeiată.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, urmează a fi respinsă cererea recurentului CIA „ASITO” SA cu privire la repunerea în termen a recursului, cu restituirea acestuia din motivele relevate.

În conformitate cu prevederile articolului 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu prevederile art. 426¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Articolul 111 din Codul de procedură civilă prescrie la alineatul (3) că, dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

În această ordine de idei, instanța de recurs decelează că, din conținutul scrisorii nr. 6444 rezultă indubitabil că, încheierea din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată recurentului CIA „ASITO” SA în data de 03 iunie 2018 (f.d.18 vol.3).

Mai mult decât atât, anterior, în data de 22 august 2018, CIA „ASITO” SA a declarat recurs similar împotriva încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 40 vol.3), care prin decizia din 26 septembrie 2018 a Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a fost respins, cu menținerea încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d.57-60 vol.3).

Astfel, prin prisma dispozițiilor art. 425 din Codul de procedură civilă coroborat cu prevederile art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în condițiile speței, termenul de demarare a căii de atac a început să curgă la 04 iunie 2018 – ziua imediat următoare datei calendaristice comunicării încheierii instanței de apel.

Respectiv, ultima zi de exercitare a căii de atac în ordine de recurs împotriva încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău fiind data de 19 iunie 2018, ora 24.00.

Însă, distinct circumstanțelor menționate, cererea de recurs a CIA „ASITO” SA a fost depusă la Curtea de Apel Chișinău în data de 09 octombrie 2018 (f.d.113).

În această ordine de idei, instanța de recurs deduce că, CIA „ASITO” SA și-a valorificat dreptul de a ataca încheierea din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău în ordine de recurs peste termenul legal de 15 zile prestabilit de legiuitor.

Articolul 116 din Codul de procedură civilă consemnează la alineatele (1) și (3) că, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Analizând minuțios memoriul cererii de recurs, Colegiul ajunge la concluzia că, în condițiile speței nu sunt aplicabile dispozițiile art. 116 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, or termenul de declarare a recursului poate fi restabilit doar în cazul când persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice ce confirmă imposibilitatea sa de a exercita acest act de procedură în interiorul termenului legal.

La caz, urmează a fi reiterat faptul că, termenul de 15 zile de exercitare a căii de atac în ordine de recurs a început să curgă din ziua imediat următoare datei calendaristice comunicării încheierii instanței de apel, și anume din data de 04 iunie 2018.

Prin urmare, aplicând principiul *nemo censetur ignorare legem*, conform căruia necunoașterea sau cunoașterea greșită a legii nu exonerează persoanele de obligația de a se conforma legii, instanța de recurs conchide că recurenta, cunoscând soluția instanței inferioare cu privire la respingerea cererii de revizuire, precum și termenul legal de demarare a căii de atac în ordine de recurs în Secțiunea 1, urma să dea dovadă de diligență și să facă uz de dreptul său de a ataca încheierea instanței de apel în interiorul termenului legal de 15 zile instituit de legiuitor.

Relaționând circumstanțele constatate textelor legale precitate, Colegiul apreciază ca fiind reprehensibilă solicitarea recurenteii cu privire la repunerea în termen a recursului, ca fiind omis din motive întemeiate.

Or, circumstanța invocată de recurentă nu constituie o justificare rezonabilă a omiterii termenului legal de declarare a recursului și, mai mult decât atât, nu constituie temei de repunere în termen a cererii de recurs.

Instanța de recurs reliefează că, litiganții în proces, având cunoștința de dispozițiile legale și de actele de dispoziție emise de instanțele judecătorești, urmează să se conformeze acestora și să facă uz de drepturile sale procedurale cu bună credință și diligență.

În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. S-a subliniat că aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza *Brumărescu v. România*, cauza *Marckx v. Belgia*).

În cauza *Melnic v. Republica Moldova*, Înalta Curte a constatat violarea securității raporturilor juridice (art. 6 § 1 al Convenției) pentru admiterea, într-o cauză cu privire la recuperarea prejudiciilor, a unui recurs depus peste termen, fără a se expune asupra obiecției reclamantului că recursul este tardiv.

Astfel, coroborând ipotezele relevate supra, Colegiul apreciază ca fiind tendențioasă cererea recurenteii CIA „ASITO” SA cu privire la repunerea în

termen a cererii de recurs și care, cu titlu de consecință, urmează a fi restituită.

Din considerentele menționate și având în vedere că, cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal din motive neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității respingerii cererii Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni cu privire la repunerea în termen a cererii de recurs și restituirii recursului depus împotriva încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 426¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni cu privire la repunerea în termen a cererii de recurs.

Se restituie recursul declarat de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Moldova- Agroindbank” Societate pe Acțiuni împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Gvido Stil” cu privire la încasarea despăgubirilor de asigurare,

și cererea de chemare în judecată depusă de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni împotriva Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni, Societății cu Răspundere Limitată „Gvido Stil”, Mykhaylo Goncharuk cu privire la declararea nulității actului juridic,

împotriva încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic